

**UCHWAŁA NR XXV/213/20
RADY MIEJSKIEJ W ŁOBŻENICY**

z dnia 27 listopada 2020 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar
Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Łobżenica na lata 2020 - 2025**

Na podstawie art. 18, ust.2, pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2020r., poz. 713 ze zm.) w związku z art. 6, ust.2, pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. 2020r., poz. 218) uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się do realizacji Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Łobżenica na lata 2020 - 2025 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Łobżenicy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY**

Antoni Kapeja

**GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE NA TERENIE GMINY
ŁOBŻENICA NA LATA 2020 – 2025**

Łobżenica, rok 2020

Spis treści

Wstęp

I. Podstawa prawna.

II. Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie.

1. Pojęcie przemocy w rodzinie.
2. Rodzaje i typy przemocy.
3. Fazy cyklu przemocy.
4. Skutki przemocy w rodzinie.
5. Prawo wobec problemu przemocy w rodzinie.

III. Diagnoza społeczna.

1. Skala zjawiska przemocy w rodzinie na terenie gminy.
2. Zadania Zespołu Interdyscyplinarnego w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

IV. Założenie programu.

V. Cele programu.

VI. Uwarunkowania realizacji programu.

VII. Przewidywane efekty realizacji programu.

VIII. Realizatorzy programu.

IX. Adresaci programu.

X. Miejsce i czas realizacji programu.

XI. Finansowanie programu.

XII. Postanowienia końcowe.

Załączniki Nr 1:

1. Harmonogram działań Programu na lata 2020 – 2025.

WSTĘP

Jednym z nadrzędnych i długofalowych celów polityki prorodzinnej państwa jest tworzenie warunków do pełnego rozwoju i prawidłowego funkcjonowania rodziny oraz zapobieganie występowaniu postaw i zachowań aspołecznych, grożących patologiami, w tym przemocą domową. Zadaniem państwa jest ochrona rodziny przed zagrożeniami płynącymi z zewnątrz i wewnątrz, a zwłaszcza przed przemocą ze strony najbliższych. Rodziny dotknięte przemocą w rodzinie pozostają w trudnej sytuacji społecznej, co jest podstawą do udzielania im szczególnej pomocy. Przemoc w rodzinie narusza podstawowe prawa człowieka, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej i należy zapewnić wszystkim równe traktowanie i poszanowanie ich praw i wolności. W celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie przewidziano szereg działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, postępowania wobec osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz postępowania wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie do zadań własnych gminy należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie w postaci opracowania i realizacji gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Nadrzędnym celem Programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie na terenie Gminy Łobżenica na lata 2020 – 2025, jest ograniczenie na terenie gminy skali problemu, jakim jest przemoc domowa. Cele szczegółowe, jakie będą bezpośrednio osiągane, odnoszą się do całego systemu zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie. Zakładając, że niniejszy Program będzie stanowił wspólny strategiczny plan działań wobec problemu przemocy w rodzinie na terenie Gminy Łobżenica i będzie realizowany przez wszystkie instytucje i organizacje zobligowane do podejmowania działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, oczekuje się, że przyczyni się on do stworzenia zintegrowanego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, ograniczenia zjawiska przemocy oraz poprawy kondycji rodzin mieszkających na terenie gminy .

I. Podstawa prawna

1. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2020, poz. 713 ze zm.)
2. Ustawa z dnia 12 marca 2005 r. pomocy społecznej (Dz.U. 2020 r., poz. 1876)
3. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2015 r.,

- poz. 1390)
4. Ustawa z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. 2019 r., poz. 2277 ze zm.)
 5. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2019 r., poz. 852 ze zm.)
 6. Ustawa z dnia 25 lutego 1945 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U.2020 r., poz. 1359)
 7. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 2020 r., poz. 256 ze zm.)
 8. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz.U. 2020 r., poz. 14444)
 9. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 przyjęty Uchwałą Nr 76 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014 r.
 10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. 2011 r., poz. 1245)

II. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

1. Pojęcie przemocy w rodzinie

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie definiuje przemoc w rodzinie jako jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodującą szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Kiedy myślimy o przemoc, kojarzy się ona nam najczęściej z biciem, popychaniem, kopaniem, znęcaniem się fizycznym nad drugą osobą, zmuszaniem człowieka do upokarzających czynności, stosowaniem przedmiotów lub narzędzi niebezpiecznych, mogących spowodować utratę zdrowia lub życia lub też gwałtem. Jednakże przemocą jest również poniżanie psychiczne człowieka, oczernianie go, wyzywanie, ranienie jego uczuć, niszczenie jego poczucia własnej wartości, niszczenie przedmiotów, do których jest przywiązany, głodzenie, ograniczanie swobody drugiej osoby w sposób przekraczający normy moralne, izolowanie od otoczenia. Przemoc może przybierać wiele form, może być zarówno

skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Bez wątpienia należy zaklasyfikować ją do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Mimo, że w relacjach międzyludzkich obecna była od zawsze, o przemocy w rodzinie mówiło się niewiele, jakby nie zauważając jej jako poważnego zaburzenia w funkcjonowaniu rodziny. Takiego, które w konsekwencji prowadzi do znacznych naruszeń norm moralnych i prawnych, tragicznych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń, zabójstw i samobójstw.

Z punktu widzenia prawa przemoc w rodzinie jest przestępstwem. Najczęściej stosowany art. 207 Kodeksu karnego dotyczy znęcania się fizycznego lub moralnego nad członkiem rodziny i przewiduje karę pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat. Z kolei moralne ujęcie zjawiska przemocy w rodzinie pokazuje, że dokonywanie przemocy to krzywdzenie drugiego, słabszego człowieka i jako takie jest złem moralnym. Moralna ocena przemocy powinna powstrzymywać sprawców i motywować świadków do pomagania. Psychologiczna perspektywa przemocy domowej zwraca uwagę na cierpienie i bezradność ofiary, ukazuje mechanizmy wewnętrzne i sytuacyjne sterujące przemocą oraz złożone procesy interakcji między sprawcą a ofiarą. Psychologiczne zrozumienie przemocy odgrywa podstawową rolę przy pomaganiu ofiarom w wyzwaniu się od przemocy. W ujęciu socjologicznym ukazane są czynniki zawarte w obyczajach i postawach, które mogą sprzyjać przemocy lub ją usprawiedliwiać. Z drugiej strony w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie mogą angażować się znaczące siły społeczne i wywierać wpływ na stan spraw publicznych.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem wynikającym z działania człowieka, dokonywane przez jednego członka rodziny przeciwko pozostałym. Jest procesem, gdyż nie pojawia się znienacka i tworzy cykle, ma tendencje do powtarzania się i rzadko jest jednorazowym epizodem. Przemoc jest intencjonalna ponieważ zmierza do osiągnięcia jakiegoś celu wykorzystując przewagę sił, uniemożliwiając samoobronę. Relacje między sprawcą, a ofiarą opierają się na władzy, kontroli, oraz dominacji i uległości. W rodzinach w których dochodzi do przemocy naruszane są prawa i dobra osobiste krzywdzonego członka rodziny powodując szkody i cierpienie u osób, których dotyka.

2. Rodzaje i typy przemocy

Wyróżnia się następujące formy przemocy:

1) przemoc fizyczna – nazywana również *gorącą*, to każde agresywne zachowanie polegające na użyciu siły i prowadzące do naruszenia nietykalności cielesnej,

2) przemoc psychiczna – nazywana również *zimną*, to umyślne agresywne działania, wykorzystujące nie tyle siłę fizyczną lecz mechanizmy psychologiczne, powodujące zachwianie u ofiary pozytywnego obrazu własnej osoby, obniżenie u niej poczucia własnej wartości, pojawienie się stanów lękowych i nerwicowych. Zachowania sprawcy mają na ogół charakter poniżający lub budzący poczucie zagrożenia i wywołują emocjonalny ból lub cierpienie

3) przemoc ekonomiczna – przejawia się w uniemożliwieniu dostępu do rodzinnych środków finansowych, prowadząc do całkowitego finansowego uzależnienia ofiary od sprawcy

4) przemoc seksualna – wymuszenie pożycia seksualnego lub nieakceptowanych i niechcianych przez ofiarę praktyk seksualnych w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy

5) zaniedbanie – stan ciągłego niezaspokajania podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych osób zależnych.

3. Fazy cyklu przemocy

Aby móc lepiej zrozumieć dlaczego osobom doznającym przemocy tak trudno zmienić swoją sytuację, ważne jest przyjrzenie się specyfice relacji między osobą stosującą przemoc a ofiarą. Zdecydowana większość osób nie doświadcza przemocy w sposób ciągły, gdyż przemoc ma tendencję do powtarzania się według określonej, zauważalnej prawidłowości. Istnienie tych cykli pozwala także lepiej wyjaśnić proces witalizacji osób doznających przemocy, a także pojawiający się w ich zachowaniu syndrom wyuczonej bezradności.

W cyklu przemocy występują trzy niezależne fazy, zmienne pod względem swej intensywności i czasu trwania:

1) faza narastającego napięcia – jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężeniem sytuacji konfliktowych,

2) faza ostrej, gwałtownej przemocy – następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji; agresja w tej fazie może być zagrażająca dla zdrowia i życia ofiary, moment zakończenia aktu przemocy zależy wyłącznie od sprawcy i nie ma żadnego związku z zachowaniem ofiary,

3) faza „miodowego miesiąca” – sprawca wyraża swoją skruchę, okazuje żal, obiecuje, że już nigdy więcej nie skrzywdzi ofiary lub po prostu zachowuje się tak jak gdyby przemoc nigdy nie miała miejsca; faza ta jest przemijająca i bez specjalistycznej pomocy kończy się

nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy. Faza „miodowego miesiąca” zatrzymuje ofiarę w sytuacji przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Prawdziwe zagrożenie, jakie niesie ze sobą ta faza jest związane z tym, że przemoc w następnym cyklu zazwyczaj jest gwałtowniejsza i za każdym razem narasta. Jeśli już raz doszło do użycia przemocy, będzie ona się powtarzać dopóki nie zostanie przerwana, najczęściej przez interwencję z zewnątrz.

4. Skutki przemocy w rodzinie.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji, rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Przemoc domowa może być zarówno skutkiem jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Należy ją zakwalifikować do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Prowadzi to do poważnych naruszeń norm moralnych i prawnych, tragicznych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń czy zabójstw.

Wokół przemocy narosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że jest to zjawisko marginalne, występujące wyłącznie w patologicznych środowiskach. Tymczasem według danych statystycznych przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnym i stanowi poważny problem społeczny. Znęcanie się nad rodziną jest najczęściej popełnianym przestępstwem w Polsce, zaraz po przestępstwach przeciwko mieniu i życiu.

Przemoc ze strony najbliższej osoby jest doświadczeniem traumatycznym, okaleczającym psychikę. Przemoc w rodzinie przybiera różne formy: od przemocy fizycznej, przez przemoc psychiczną i seksualną, po przemoc ekonomiczną. Przemoc w rodzinie rzadko jest incydentem jednorazowym. Zazwyczaj ma charakter długotrwały i cykliczny.

Przemoc może spowodować oprócz szkód fizycznych również trwałe i rozległe następstwa w psychice człowieka. Z powodu wielu następstw takich doświadczeń, cierpią nie tylko ci, którzy są ofiarami, ale również bezsilni świadkowie obserwujący akty przemocy, tj. najczęściej dzieci. Niezwykle istotne jest podkreślenie, iż konsekwencje stosowania przemocy ujawniają się często również po długim czasie, kiedy dziecko dorasta lub też już

w jego dorosłym życiu. Odroczone skutki przemocy objawiają się w postaci różnych form niedostosowania społecznego. Ponadto, zachowania przemocowe są dziedziczone i powielane. Młodzi chłopcy wychowujący się w rodzinach, gdzie mężczyzna znęca się nad kobietą, uczą się agresji wobec kobiet, dziewczynki zaś postrzegają bicie, maltretowanie i wykorzystywanie jako elementy wpisane w rolę kobiety.

5. Prawo wobec problemu przemocy w rodzinie.

Przemoc domowa jest przestępstwem. Podstawowym przepisem prawa karnego materialnego, związanym z zagadnieniem przemocy w rodzinie, jest art. 207 Kodeksu Karnego – przestępstwo znęcania. Przewiduje on karę za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą, małoletnią, nieporadną, zależną. Znęcanie jest kategorią zbiorczą – może obejmować szereg zachowań, które rozpatrywane osobno, będą stanowić inne przestępstwa np. uszkodzenie ciała, groźby karalne. Aby przyjąć, że doszło do znęcania w rozumieniu prawa karnego, konieczny jest jakiś czas jego trwania, ale wyjątkowo, gdy przemoc ma charakter szczególnie dotkliwy lub intensywny, można ją zakwalifikować jako znęcanie, nawet jeżeli trwa bardzo krótko, np. jeden dzień. Jeśli zachowanie będące przemocą, nie zostanie uznane za znęcanie się, np. z uwagi na brak długotrwałości, może być ścigane osobno, jako inne przestępstwo. Nie ma przestępstwa znęcania, gdy dwie osoby znęcają się wzajemnie nad sobą.

Od 2005 roku funkcjonuje ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, która określa zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zasady postępowania wobec osób doznających przemocy w rodzinie oraz osób stosujących przemoc. Ustawa zobowiązuje osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych powzięły podejrzenie o występowaniu przemocy w rodzinie, do niezwłocznego zawiadomienia o tym Policji lub Prokuratora (art. 12). Ustawa ta umożliwia również stosowanie, w toku postępowania, wobec osób podejrzanych, specyficznych środków ograniczających możliwość ich kontaktu z pokrzywdzonymi.

III. DIAGNOZA SPOŁECZNA

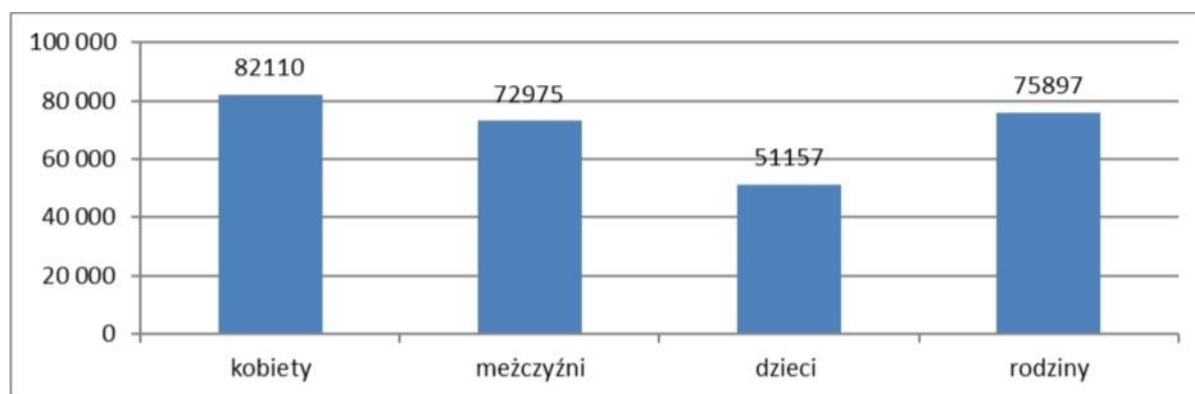
Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem złożonym i wielowymiarowym. Z tego względu każda próba skutecznego zapobiegania i zwalczania przemocy wymaga dobrze zaprojektowanych i skutecznie realizowanych działań dotyczących wszystkich wymiarów tego zjawiska. Najbardziej skuteczna jest kompleksowa i skoordynowana polityka w obszarze

zapobiegania przemocy, ochrony ofiar i podejmowania działań naprawczych względem sprawców.

W związku z tym, że problematyka przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest wielopłaszczyznowa, w ramach Programu realizowane są zadania mające na celu rozwój działań profilaktycznych dla osób i rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie, działania skierowane na ochronę osób doznających przemocy w rodzinie, działania odnoszące się do osób stosujących przemoc w rodzinie, a także działania w zakresie podnoszenia kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Czytając dane jakie przygotowało Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w Sprawozdaniu z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy na lata 2014-2020 za rok 2018 widać jak duża jest skala występowania problemu przemocy w rodzinie. Poniższy schemat w liczbach przedstawia ilość założonych Niebieskich Kart w skali kraju. Problem przemocy w rodzinie jest częstym zjawiskiem i dotyka całe rodziny. Zespoły interdyscyplinarne pracowały z osobami dorosłymi, zarówno z kobietami i mężczyznami. Pomocy i interwencji wymagały również osoby starsze, niepełnosprawne i oczywiście dzieci. Dzieci często są ofiarami przemocy, ale równie często są świadkami przemocy domowej. Liczby wskazują na dużą potrzebę wszelkich działań z zakresu przeciwdziałania przemocy.

Wykres 1. Liczba osób oraz rodzin objętych pomocą zespołów interdyscyplinarnych w 2018 r.

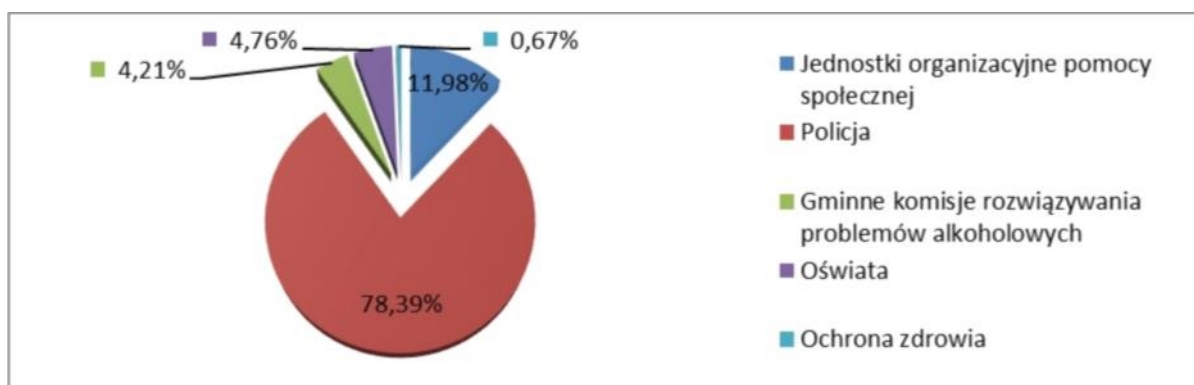
Źródło: W 2018 r. na terenie Polski zostało utworzonych 76 553 grup roboczych. Odbyły się 262 091 posiedzenia grup roboczych. Grupy robocze pracowały z 274 763 osobami, w tym z 108 742 kobietami (6 564 niepełnosprawnymi i 15 159 starszymi) oraz 95 753 mężczyznami (4 654 niepełnosprawnymi i 8 858 starszymi), a także z 70 268 dziećmi, w tym z 2 251 niepełnosprawnymi. Grupy robocze objęły pomocą 101 457 rodzin. Źródło: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI KRAJOWEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA 2014-2020 za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 r.

Zgodnie z art. 9d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą, odbywa się w oparciu

o procedurę Niebieskiej Karty i nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Procedura Niebieskiej Karty obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i służby zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie. Przedstawiciele podmiotów, o których wyżej mowa realizują procedurę Niebieskiej Karty w oparciu o zasadę współpracy i przekazują informacje przewodniczącemu zespołu.

Corocznie, najwięcej procedur Niebieskich Kart wszczętych jest przez Policję. Wynika to najczęściej z interwencji domowych. Policja jest pierwszą instytucją, którą ludzie w sytuacjach kryzysowych powiadamiają i wzywają. Poniższy schemat przedstawia doskonale udział służb wskazanych w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy do wszczynania procedury Niebieskiej Karty.

Wykres 2. Udział przedstawicieli poszczególnych służb w wypełnianiu formularzy „Niebieska Karta-A” w 2018 r.

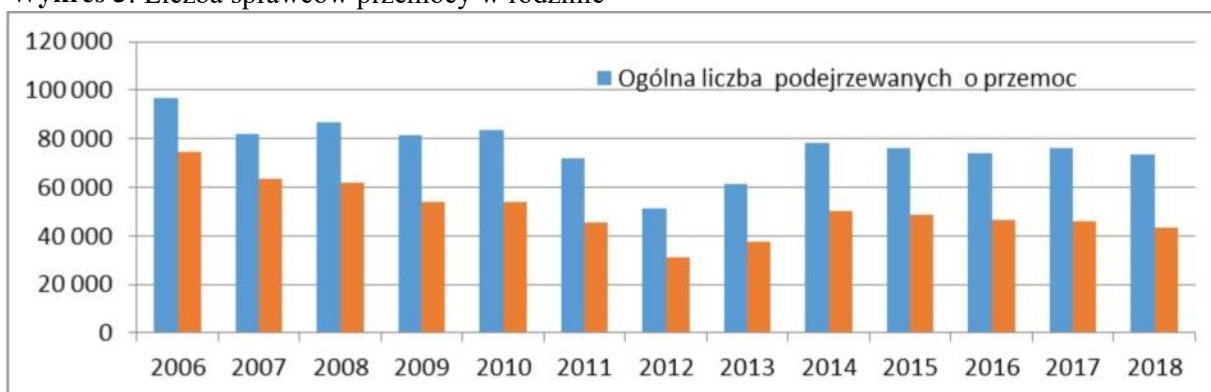
Źródło: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI KRAJOWEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA 2014-2020 za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 r.

W Krajowym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 przedstawione zostały przyczyny sprzyjające stosowaniu przemocy w rodzinie. Są to między innymi, normy społeczne i kulturowe przyjęte w danym środowisku, gdzie istnieje silne społeczne przyzwolenie na stosowanie przemocy wobec najbliższych, a w szczególności wobec kobiet i dzieci. Wpływ na stosowanie przemocy, ma również dziedziczenie wzorca przemocy z rodziny pochodzenia. Dzieci wychowujące się w rodzinach z problemem przemocy, przyswajają zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że najlepszym i najbardziej skutecznym sposobem w rozwiązywaniu problemów jest przemoc.

Wpływ na stosowanie przemocy w rodzinie może mieć i często ma także nadużywanie

alkoholu. Wielu sprawców przemocy w chwili popełnienia czynu jest pod wpływem alkoholu. Alkohol osłabia kontrole nad zachowaniem i zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności oraz niepowodzenia życiowe. Poniższy schemat przedstawia skalę występowania problemu alkoholowego w rodzinach, gdzie została założona Niebieska Karta.

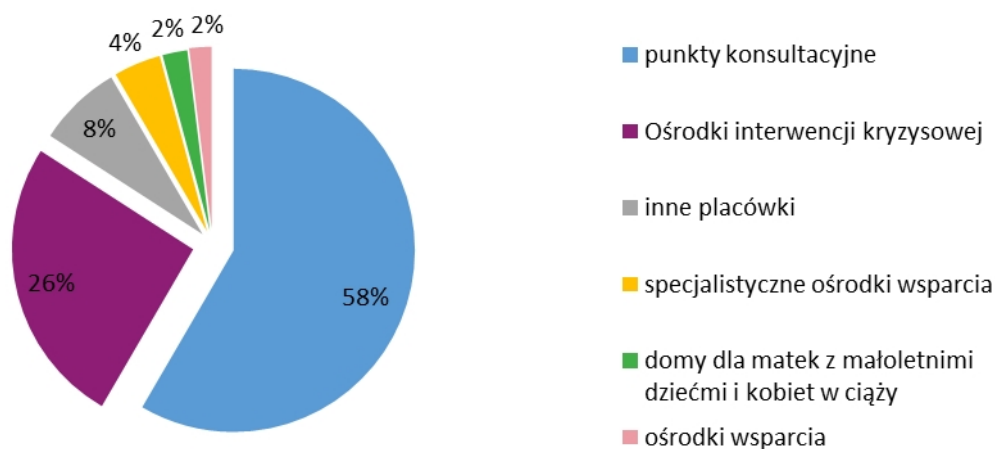
Wykres 3. Liczba sprawców przemocy w rodzinie

Źródło: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, *SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI KRAJOWEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA 2014-2020 za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 r.*

Działalność instytucji pomocowych oraz zespołu interdyscyplinarnego i grup roboczych, skierowana jest na udzielenie pomocy rodzinom uwikłanym w przemoc, zarówno dotyczy to osób doświadczających przemocy, dzieci, świadków oraz osób podejrzewanych o stosowanie przemocy. Poniższy schemat pokazuje, że najczęstszą formą pomocy jest pomoc specjalistyczna w formie poradnictwa psychologicznego i prawnego. Ofiary przemocy jak i sprawcy mogą szukać pomocy w punktach konsultacyjnych. Nadal uboga jest forma pomocy w specjalistycznych ośrodkach wsparcia.

Wykres 4. Struktura instytucji pomagających ofiarom przemocy w rodzinie w 2018 r.

Źródło: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, *SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI KRAJOWEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA 2014-2020 za okres od 1 stycznia do 31*

1. Skala zjawiska przemocy w rodzinie na terenie Gminy Łobżenica.

Od problemu przemocy nie są wolne również rodziny zamieszkujące Gminę Łobżenica. Należy zaznaczyć, iż przemoc w rodzinie jest zjawiskiem trudnym do badania, ze względu na fakt, że dotyczy najbardziej intymnej sfery życia człowieka. Jak podaje CBOS, szacowanie skali przemocy domowej obarczone jest dużym błędem, ze względu na społeczne ograniczenia w ujawnianiu tego rodzaju problemów. Ofiary przemocy nie zawsze chcą zdradzać sprawy, które uznają za wstydlive, uważają, że „nie należy publicznie prać brudów”, itp. W konsekwencji, większość przypadków przemocy nadal nie jest ujawniana. Zjawisko to, przez wiele lat było marginalizowane, a podejmowane działania miały jedynie na celu odizolowanie ofiary od sprawcy. Istnieje zatem potrzeba, podejmowania kompleksowych działań skierowanych do ofiar przemocy w rodzinie, jak również osób stosujących przemoc.

Poniższa tabela, przedstawia ilość sporządzonych Niebieskich Kart na terenie Gminy Łobżenica w ostatnich czterech latach. Niebieska Karta-A wypełniana jest w momencie podejrzenia występowania przemocy w rodzinie. Wypełnienie karty A jest podstawą do wszczęcia procedury Niebieskiej Karty w rodzinie. Zespół interdyscyplinarny po otrzymaniu tej karty rozpoczyna działania. Powoływana jest grupa robocza, która opracowuje indywidualny plan pomocy rodzinie. Niebieska karta-C wypełniana jest na spotkaniu z osobą wobec, której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie. Niebieską Kartę-D wypełnia się z osobą, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie. W tabeli, widać rozbieżności w ilości wypełnionych poszczególnych Niebieskich Kart. Wynika to z tego, że pomimo wielokrotnych zaproszeń na spotkania grup roboczych, osoby te nie stawiają się i nie ma możliwości dopełnienia formalności. Od 2018 widoczny jest wzrost liczby wszczętych procedur. Przyczyną jest najprawdopodobniej większa ilość interwencji domowych Policji.

Tabela 1. Lista sporządzonych Niebieskich Kart

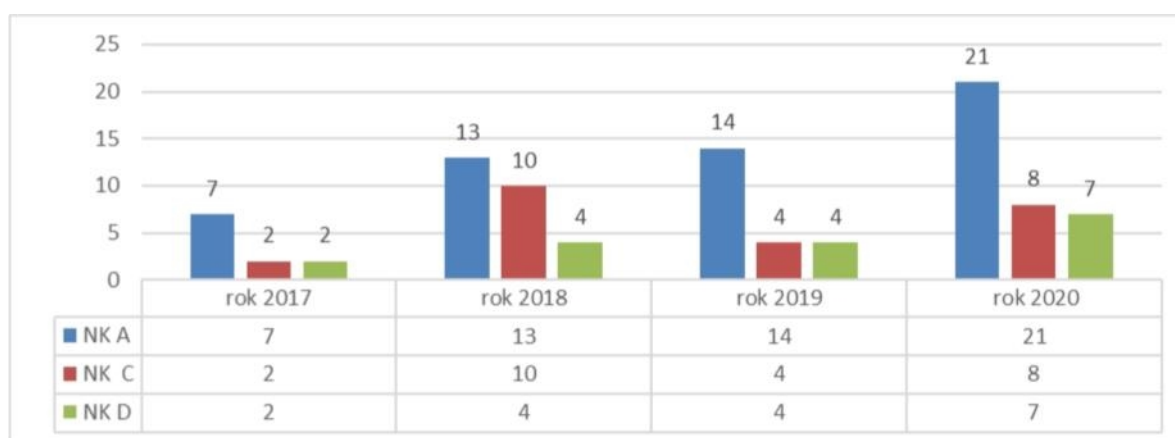
Lata	NK A	NK C	NK D
2017	7	2	2
2018	13	10	4
2019	14	4	4

2020 stan na 30.10.2020 r.	21	8	7
-------------------------------	----	---	---

Źródło: opracowanie własne

Na wykresie widoczny jest duży wzrost Niebieskich Kart w roku 2020. Rok 2020 jest inną rzeczywistością. Cały świat mierzy się z pandemią SARS-CoV-2 i w większości krajów wprowadzono izolację domową lub kwarantannę. Obowiązek kwarantanny zmuszający do przebywania w domach zaczął wywoływać napięcia i konflikty w rodzinach, co przekłada się na ilość wszczętych procedur Niebieskich Kart.

Wykres 5. Lista sporządzonych Niebieskich Kart.

Źródło: opracowanie własne.

W Gminie Łobzenica tak jak i w całym kraju, instytucją, która najczęściej zakłada Niebieskie Karty jest Policja. Funkcjonariusze Policji najczęściej równocześnie z Niebieską Kartą składają także wnioski do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych celem podjęcia działań wobec osoby nadużywającej alkoholu. Najczęściej do aktów przemocy dochodzi przy obecności alkoholu. Sprawca często jest osobą nadużywającą alkohol lub osobą uzależnioną. Co ważne, uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za swoje czyny, mimo, że sprawcy często usprawiedliwiają swoje zachowanie tym, że nie byli trzeźwi.

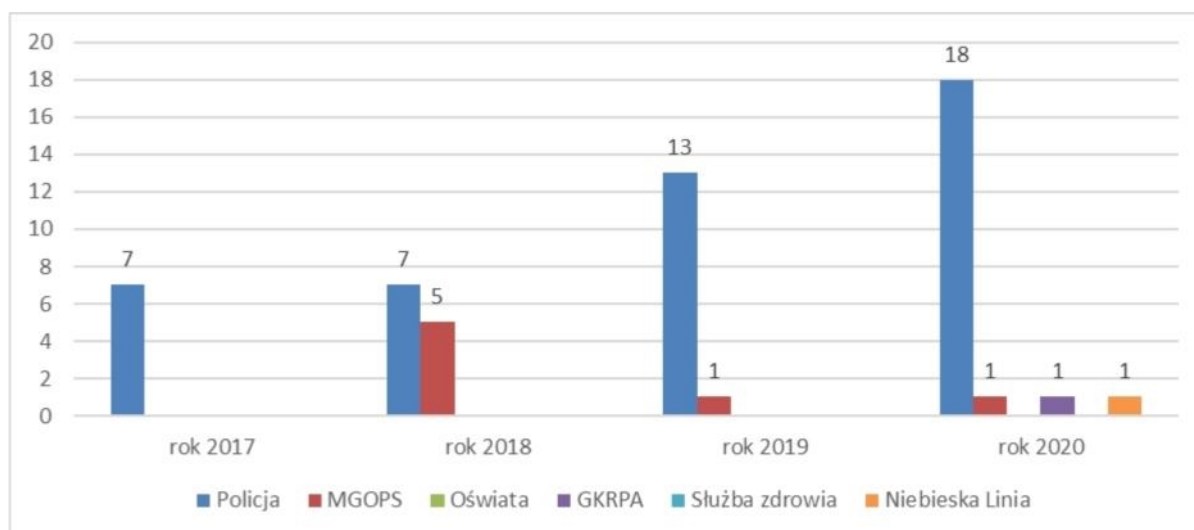
Tabela 2. Instytucje zakładające Niebieskie Karty

Rok	Policja	MGOPS	Oświata	GKRPA	Służba zdrowia	Niebieska Linia
2017	7	0				
2018	7	5				

2019	13	1				
2020 Stan na 30.10.2020 r.	18	1		1		1

Źródło: opracowanie własne.

Wykres 2. Instytucje zakładające Niebieskie Karty

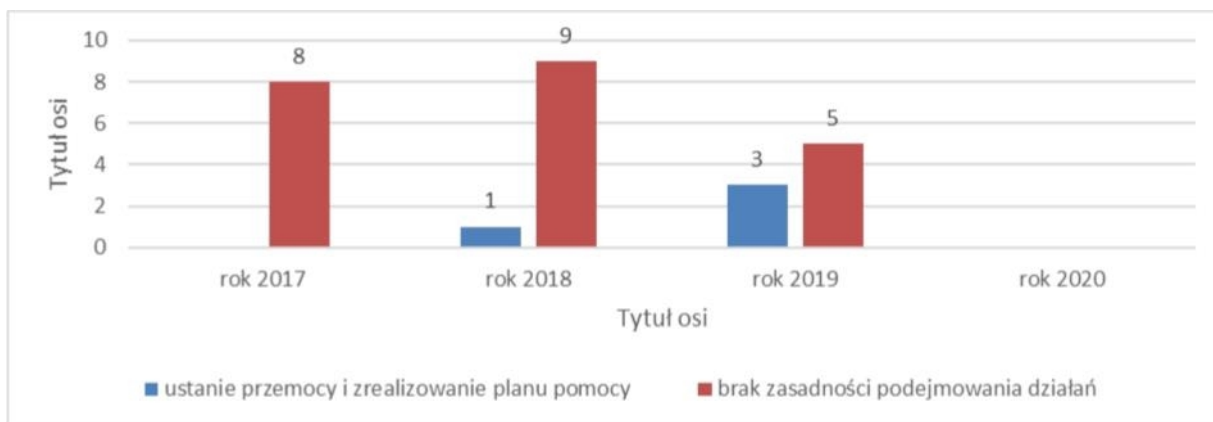
Źródło: opracowanie własne.

Zakończenie procedury Niebieskiej Karty zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” jest możliwe w dwóch przypadkach, wtedy gdy ustała przemoc w rodzinie i został zrealizowany plan pomocy oraz w przypadku bezzasadności podejmowania działań (po przeanalizowaniu sytuacji rodziny grupa robocza uznaje, że w rodzinie nie dochodzi do przemocy). Poniższe dane przedstawiają powody zakończenia procedury „Niebieskich Kart” w poszczególnych latach.

Tabela 3. Przyczyny zakończenia procedury Niebieskiej Karty

Rok	Ustanie przemocy i zrealizowanie planu pomocy	Brak zasadności podejmowania działań
2017		8
2018	1	9
2019	3	5
2020 Stan na 31.10.2020 r.	wszystkie w toku	wszystkie w toku

Wykres 3. Przyczyny zakończenia procedury Niebieskiej Karty.

Źródło: opracowanie własne

Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej realizuje szereg działań wynikających z ustawy o pomocy społecznej. Niestety, nadal wiele przypadków przemocy w rodzinie nie jest zgłaszanych, głównie z powodu strachu, wstydu, braku wiary w skuteczność prawa i obowiązujących procedur, braku sprawnego systemu wsparcia dla osób doświadczających przemocy w rodzinie, jak również, nie zawsze prawidłowego funkcjonowania instytucji odpowiedzialnych za ściganie i karanie. Niniejszy Program, ochrony ofiar przemocy w rodzinie, ma na celu zwiększenie zakresu pomocy i podniesienie skuteczności działań na rzecz rodzin z problemem przemocy domowej. Osoby doświadczające przemocy, nie są pozostawiane same sobie, otrzymują niezbędną pomoc i wsparcie od instytucji do tego uprawnionych. Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie, poprzez profilaktyczne oddziaływania, powoduje wzrost świadomości dotyczącej zjawiska przemocy.

2. Zadania Zespołu Interdyscyplinarnego w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Gmina, podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności, w ramach pracy zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej. Zadaniem zespołu, jest integrowanie i koordynowanie działań jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez:

- 1) diagnozowanie problemu przeciwdziałania przemocy
- 2) podejmowania działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku
- 3) inicjowanie interwencji w środowiskach dotkniętych przemocą w rodzinie
- 4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym
- 5) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc

Do zadań grupy roboczej należy:

- 1) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie
- 2) monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy
- 3) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

IV. ZAŁOŻENIE PROGRAMU

Tworzenie skutecznego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie obejmuje cztery podstawowe obszary działań, które skierowane są do różnych odbiorców.

1. Działania uprzedzające (diagnozujące, informacyjne, edukacyjne): podejmowane w ramach profilaktyki, ukierunkowane są na promocję zdrowej rodziny, reprezentującej ogólnie pozytywne wartości i styl życia oraz zapobieganie przemocy w rodzinie. Kierowane są do ogółu społeczeństwa, a także osób pracujących z ofiarami i sprawcami przemocy w rodzinie. Szczególną rolę, odgrywają tutaj kampanie medialne, przekazujące informacje z zakresu problematyki przemocy rodzinie.

2. Działania interwencyjne: tj. opiekuńcze, kierowane do osób doznających przemocy, a pouczające i izolujące kierowane do osób stosujących przemoc w rodzinie.

3. Działania wspierające: psychologiczne, pedagogiczne, terapeutyczne i inne, kierowane do ofiar przemocy.

4. Działania korekcyjno-edukacyjne: kierowane do sprawców przemocy w rodzinie. W zakresie udzielania pomocy, osobom dotkniętym przemocą w rodzinie lub oddziaływania na sprawców, a także podnoszenia świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy w rodzinie, oparte są na następujących zasadach:

- wzajemnej współpracy i współdziałania organów administracji publicznej, instytucji,

organizacji pozarządowych, kościołów, policji i sądów, innych środowisk i osób fizycznych, uprawnionych lub zobowiązanych do inicjowania i realizacji zadań związanych pośrednio i/lub bezpośrednio z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie i jej negatywnym następstwom,

- jawności działań podmiotów realizujących zadania programowe z poszanowaniem godności, tak ofiary, jak i sprawcy,
- szczególnej ochrony dzieci, z zachowaniem ich prawa do wychowywania się w rodzinie, osób starszych i niepełnosprawnych w zakresie właściwej opieki i pielęgnacji, poprzez udzielenie rodzinie szczególnego wsparcia w dążeniu do poprawy jej funkcjonowania.

V. CELE PROGRAMU

1) cel główny: Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszanie rozmiaru przemocy w rodzinach na terenie gminy Łobżenica

2) cele szczegółowe:

- a) diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Łobżenica
- b) zwiększenie skuteczności działań z zakresie przeciwdziałania przemocy
- c) zapewnienie ochrony i możliwości udzielenia wsparcia osobom i rodzinom dotkniętych przemocą
- d) podnoszenie świadomości społecznej i wrażliwości na zjawiska związane z przemocą w rodzinie
- e) podnoszenie poziomu wiedzy i umiejętności osób realizujących zadania związane z przemocą w rodzinie
- f) oddziaływanie edukacyjno-korekcyjne na sprawców przemocy w rodzinie

Harmonogram działań, zgodnie z założonymi celami, stanowi Załącznik Nr 1 do Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Łobżenica na lata 2020-2025.

VI. UWARUNKOWANIA REALIZACJI PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Łobżenica, obejmuje różne formy działań profilaktycznych i pomocy świadczonej na rzecz rodzin zagrożonych problemem przemocy, zakładając,

zintegrowanie i synchronizację zadań samorządu lokalnego z działaniami innych podmiotów, w tym organizacji pozarządowych, kościołów, fundacji, stowarzyszeń, rad osiedli, sołectw i innych, które działają na rzecz rodzin i dzieci.

Cele określone w programie wynikają z przeprowadzonej analizy sytuacji i diagnozy potrzeb w zakresie problematyki przemocy domowej.

Dostosowanie rozwiązań programowych do faktycznie występujących problemów, z jakimi borykają się rodziny zagrożone kryzysem, jest jednym z podstawowych założeń Programu. Dzięki temu jego realizacja w znacznym stopniu zwiększy efektywność działań profilaktycznych oraz wspierających w sytuacjach problemowych, podejmowanych przez różne podmioty na rzecz przeciwdziałania dysfunkcjom i przywrócenia rodzinie możliwości prawidłowego funkcjonowania.

Sprawne funkcjonowanie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zakłada koordynację i spójność działań, w tym dobry przepływ informacji między partnerami – jednostkami pomocy społecznej, ochrony zdrowia, wymiaru sprawiedliwości, policją, instytucjami oświaty, kultury, sportu, organizacjami pozarządowymi i innymi zajmującymi się przemocą w rodzinie.

Pełna realizacja wyznaczonych celów jest uzależniona od stopnia zaangażowania tych podmiotów w stworzenie systemu, umożliwiającego rodzinie uzyskanie specjalistycznego wsparcia i niezbędnej pomocy, by sama stawała się niezależna, wydolna i zaradna.

VII. PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

1) Pogłębienie wiedzy społeczności lokalnej Gminy Łobżenica o zjawisku przemocy domowej i sposobach radzenia sobie z tym problemem.

2) Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie.

3) Zwiększenie zaangażowania się społeczności lokalnej w sprawy związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

4) Zwiększenie liczby osób profesjonalnie zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy domowej oraz pomagających ofiarom przemocy.

5) Zbudowanie na terenie gminy Łobżenica spójnego, pełnozakresowego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

6) Zmniejszenie rozmiarów zjawiska przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

7) Niwelowanie skutków zjawiska przemocy domowej.

VIII. REALIZATORZY PROGRAMU

- 1) Miejsko Gminny ośrodek Pomocy Społecznej
- 2) Zespół Interdyscyplinarny
- 3) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- 4) Posterunek Policji
- 5) Placówki oświatowe
- 6) Służba zdrowia

IX. ADRESACI PROGRAMU

- 1) rodziny i osoby dotknięte bezpośrednio zjawiskiem przemocy,
- 2) rodziny i osoby zagrożone zjawiskiem przemocy,
- 3) przedstawiciele instytucji i służb pracujący z osobami i rodzinami zagrożonymi lub dotkniętymi przemocą - zarówno z ofiarami, świadkami jak i sprawcami przemocy.

X. MIEJSCE I CZAS REALIZACJI PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Łobżenica, realizowany będzie na terenie Gminy Łobżenica na lata 2020 - 2025. Działania zaplanowane do realizacji będą realizowane w formie ciągłej.

XI. FINANSOWANIE PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Łobżenica, będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Łobżenica oraz ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

XII. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Realizację zadań wynikających z Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Łobżenica, koordynuje Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego we współpracy z dyrektorem Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łobżenicy oraz Pełnomocnikiem do spraw Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gminie Łobżenica. Realizacja programu

jest działaniem długofalowym, wymagającym stałego monitorowania i zaangażowania wszystkich realizatorów, ma także wieloletnią perspektywę i powinna przyczynić się do poprawy stanu bezpieczeństwa życia codziennego mieszkańców.

Harmonogram działań Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Łobżenica na lata 2020 - 2025

CEL GŁÓWNY					
Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie rozmiaru przemocy w rodzinach na terenie Gminy Łobżenica.					
Lp.	Cele szczegółowe	Zadania	Sposób realizacji	Realizatorzy i współrealizatorzy	Terminy
1.	Diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Łobżenica.	1. Zbieranie i analiza danych dotyczących występowania aktów przemocy w rodzinie.	a) sporządzanie statystyk określających wielkość zjawiska przemocy i ich aktualizacja	- Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobżenicy (MGOPS) - Zespół Interdyscyplinarny, - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, (GKRPA) - szkoły z Gminy Łobżenica - inne jednostki działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie	2020-2025
2.	Zwiększenie skuteczności działań z zakresie przeciwdziałania przemocy.	1. Prowadzenie przez Zespół Interdyscyplinarny zintegrowanych i skoordynowanych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.	a) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, b) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym	- MGOPS - Zespół Interdyscyplinarny - Posterunek Policji - GKRPA - inne jednostki działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie	2020-2025

3.	Zapewnienie ochrony i możliwości udzielania wsparcia osobom i rodzinom dotkniętym przemocą.	1. Zapewnienie schronienia i pomocy materialnej ofiarom przemocy w rodzinie. 2. Zapewnienie wsparcia instytucjonalnego ofiarom przemocy.	przemocą w rodzinie, c) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym, d) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc, e) monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą, f) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie g) zbieranie materiałów dowodowych zgodnie z procedurą „Niebieskiej Karty”, a) nawiązywanie współpracy z instytucjami zapewniającymi schronienie ofiarom przemocy, b) udzielanie świadczeń pieniężnych, a) prowadzenie pracy socjalnej, b) prowadzenie poradnictwa w Punkcie Konsultacyjnym, c) edukowanie ofiar w zakresie przysługujących im praw, d) budowanie baz informacyjnych dotyczących instytucji udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy, e) motywowanie osób doznających przemocy do podjęcia działań służących przerwaniu przemocy f) budowanie lokalnych	- MGOPS - MGOPS - placówki oświatowe - Zespół Interdyscyplinarny - Posterunek Policji - Punkt Konsultacyjny	2020-2025
----	--	--	---	---	-----------

			systemów przeciwdziałania przemocy,		
4.	Podnoszenie świadomości społecznej i wrażliwości na zjawiska związane z przemocą w rodzinie.	1. Edukacja społeczeństwa w zakresie problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie.	a) podnoszenie wiedzy w społeczności lokalnej w zakresie problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie poprzez zamieszczanie informacji na stronie internetowej, rozpowszechnianie ulotek, materiałów edukacyjno-informacyjnych, w tym o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy b) udział w kampaniach społecznych c) inicjowanie programów profilaktycznych w szkołach na terenie gminy z zakresu przeciwdziałania przemocy	- MGOPS - Posterunek Policji - szkoły na terenie gminy - Gminne Centrum Kultury - GKRPA - Zespół Interdyscyplinarny - Pełnomocnik Burmistrz ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, - służba zdrowia	2020-2025
5.	Podnoszenie poziomu wiedzy i umiejętności osób realizujących zadania związane z przemocą w rodzinie.	1. Doskonalenie grup zawodowych zaangażowanych w problematykę przemocy w rodzinie.	a) uczestnictwo w szkoleniach, konferencjach, warsztatach dotyczących przeciwdziałania przemocy w rodzinie b) cykliczne szkolenia dla członków zespołu interdyscyplinarnego c) inicjowanie i organizowanie spotkań mających na celu wymianę doświadczeń oraz pomoc w sytuacjach trudnych.	- MGOPS. - GKRPA - jednostka samorządu terytorialnego - Policja - jednostki oświaty	2020-2025
6.	Oddziaływania edukacyjno-korekcyjne na sprawców przemocy w rodzinie.	1. Przeprowadzanie działań motywujących do zmiany zachowań.	a) rozmowy motywujące do zmiany zachowań, b) kierowanie do udziału w działaniach korekcyjno-edukacyjnych, c) kierowanie na spotkanie z	- MGOPS - GKRPA - Zespół Interdyscyplinarny, - posterunek Policji	2020-2025

			psychologiem, terapeutą d) kierowanie do udziału w terapii uzależnienia,		
--	--	--	--	--	--

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. 2020 r., poz. 218) w art. 6 ust. 2 nałożyła na gminę obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym opracowanie i realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie.

Wobec powyższego program na lata 2020 - 2025 jest kontynuacją działań podjętych w ramach realizacji wcześniejszych programów.

Głównym celem programu jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie skali zjawiska w gminie.

Powyższy cel realizowany będzie poprzez działania Zespołu Interdyscyplinarnego przy aktywnej współpracy służb wymienionych w programie. Praca ze zjawiskiem przemocy, aby była skuteczna i przynosiła trwałe efekty musi być realizowana interdyscyplinarnie.

Program stanowi plan działań instytucji i organizacji zobowiązanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, a tym samym przyczyni się do usprawnienia lokalnego systemu przeciwdziałania i ograniczenia w/w zjawiska.

Realizacja Programu w efekcie zakłada, że nastąpi dalszy wzrost świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy, przypadki przemocy będą rozpoznawane wcześniej i skuteczniej, a także wzmocniony zostanie zintegrowany i efektywny system pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.